

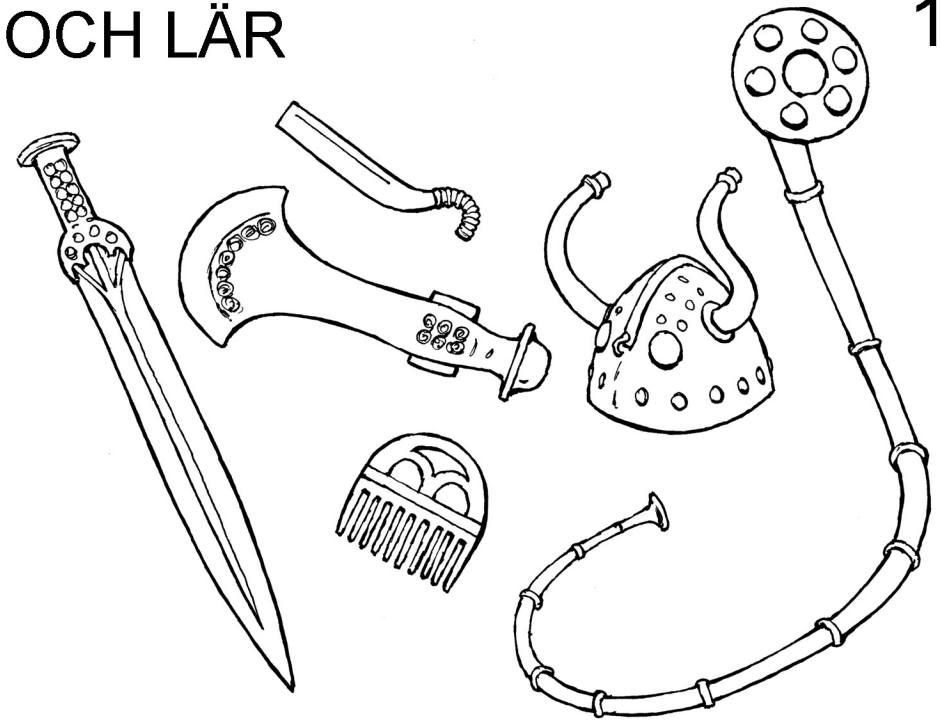
Resan till nästa liv

När en människa dog under bronsåldern kläddes han eller hon i sina finaste kläder. Sedan la man ner kroppen i en kista. Kistan kunde vara en urholkad trädstam. Människorna trodde att den som dött skulle resa vidare till nästa liv. Därför la man ner gravgåvor och mat i kistan inför den långa resan.

En kvinna, som skulle begravas, kunde få en vacker frisyr med flätor och ett hårnät av tagel. Sedan fick hon gravgåvor som kammar, hårspännen, armringar och halsringar av brons. En man kunde få med sig svärd, yxor och smycken. Männen fick ofta med sig en rakkniv av brons, så att de skulle kunna raka sig i nästa liv också.

Under bronsåldern byggde man stenrösen eller jordhögar över kistorna, så att gravarna blev till stora gravhögar. Men det var bara de rikaste och de mäktigaste, som blev begravda i så stora och fina gravar. De fattiga fick mindre och enklare gravar.

Arkeologerna har grävt ut och undersökt många gravhögar. Längst in i gravhögen har det hittat en kista av trä eller sten. Längre upp i högen finns ofta gravurnor av keramik. Det visar att man använt gravhögen under en längre tid. I slutet av bronsåldern började man bränna den döde på bål. Askan av den döde la man ner i en urna och begravde den i en gravhög.

1 Varför la man ner gravgåvor och mat i kistan till den döde?

2 Vilka gravgåvor kunde en kvinna få under bronsåldern?

3 Vilka gravgåvor kunde en man få under bronsåldern?
